

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 9

Vydána dne 1. března 1962

Cena 40 hal.

OBSAH:

17. Zákon o zřízení Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.
 18. Vyhláška ministra financí, kterou se stanoví výše státního příspěvku pro družstevní bytovou výstavbu zahajovanou v roce 1962.
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

17

ZÁKON

ze dne 23. února 1962

o zřízení Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Mohutný růst výrobních sil, pro který vytváří socialismus všechny ekonomické i politické předpoklady, je podmíněn předstihem v rozvoji vědeckého výzkumu a techniky a rychlým uplatněním jejich nejnovějších poznatků ve výrobě. K tomu je třeba zabezpečit cílevědomé a jednotné plánování, řízení a koordinaci rozvoje vědy a techniky a dosáhnout plného souladu rozvoje a zaměření vědy a techniky se základními dlouhodobými politickými, hospodářskými a kulturními potřebami socialistické společnosti i plného a rychlého využití dosažených výsledků vědy a techniky k rozvoji výrobních sil.

§ 2

Zřizuje se Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky jako ústřední orgán vlády pro řízení, plánování, koordinaci a financování rozvoje vědy a techniky s těmito hlavními úkoly:

1. plánování rozvoje vědy a techniky na nejvyšší světové úrovni v souladu s potřebami trvalého a rychlého rozvoje společnosti a přímá účast na vytváření dlouhodobých koncepcí rozvoje národního hospodářství;

2. koordinace činnosti Československé akademie věd, ministerstev a jiných státních orgánů a ve spolupráci s nimi rozhodujících výzkumných a vývojových pracovišť při řešení důležitých komplexních vědeckovýzkumných a vývojových prací, vyža-

dujících spolupráci pracovišť z různých oborů a odvětví;

3. péče o tematické zaměření vědeckotechnické spolupráce, jakož i o koordinaci vědeckovýzkumných prací se Sovětským svazem a ostatními socialistickými státy k řešení národohospodářsky významných komplexních úkolů vědy a techniky. Usměrnování vědeckotechnických styků s kapitalistickými státy a vědeckotechnické spolupráce s méně vyvinutými zeměmi;

4. zabezpečování kontinuity v řešení významných výzkumných a vývojových prací a urychleného zavádění výsledků těchto prací do výroby;

5. posuzování technickoekonomické úrovně vybraných národohospodářsky významných celků investiční výstavby, péče o výstavbu vzorových a ověřovacích provozů. Vytváření předpokladů pro vysokou technickoekonomickou úroveň významných investičních celků zabezpečováním předstihu výzkumu a vývoje v plánech vědeckovýzkumných a vývojových prací a v plánech technického rozvoje;

6. péče o rozvoj vědeckovýzkumné a vývojové základny a její kádrové, hmotné a finanční zabezpečení, zejména o rozvoj vědeckotechnických kádřů;

7. plánování fondu vědy a techniky, financování rozhodujících úkolů vědy a techniky;

8. řízení normalizace a typizace výroby a na této základně vytváření předpokladů pro specializaci a koncentraci výroby; řízení příslušných orgánů při této činnosti;

8. řízení vynálezeckého hnutí a tematické usměrňování zlepšovatelského hnutí, řízení měrové služby a řízení technickoekonomických informací; řízení příslušných orgánů při této činnosti;

10. sledování a kontrola celostátně důležitých výzkumných a vývojových úkolů.

§ 3

Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky

1. vypracovává v nejužší spolupráci se Státní plánovací komisí a předkládá vládě návrhy státních plánů v oblasti rozvoje a zabezpečení vědy a techniky;

2. zpracovává dlouhodobé technickoekonomické koncepce meziodvětvového charakteru jako podklad pro sestavení návrhů dlouhodobých plánů rozvoje národního hospodářství;

3. vyjadřuje se k návrhům dlouhodobých i krátkodobých plánů rozvoje národního hospodářství.

§ 4

Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky ve vlastní práci i při své koordinační a řídicí činnosti prosazuje zásadu, že velké úkoly rozvoje vědy a techniky a využití jejich výsledků v rozvoji výrobních sil mohou být splněny jen za široké účasti aktivu vědců, vynálezců, vynikajících inženýrů, technických pracovníků a vysoce kvalifikovaných dělníků a že rozvoj a uplatnění výsledků vědy a techniky se musí stát věcí všeho pracujícího lidu.

§ 5

(1) Členy Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky jmenuje a odvolává na návrh vlády prezident republiky. V čele Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky je předseda, který je členem vlády. Počet členů Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky stanoví vláda.

(2) Práci Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky a jejího aparátu řídí její předseda. Pro řešení vnitřních záležitostí a úkolů aparátu Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky se zřizuje sekretariát, který je orgánem předsedy Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky. Složení sekretariátu stanoví vláda na návrh předsedy Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

(3) Úkoly, pravomoc, odpovědnost a způsob činnosti Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky podrobněji vymezí její statut, který vydá vláda.

(4) Pro zabezpečování významných úkolů vědy, techniky a investiční výstavby zřizuje Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky stálé a dočasné výbory Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky.

§ 6

Státní komisi pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky jsou podřízeny

1. Úřad pro normalizaci a měření
2. Úřad pro patenty a vynálezy
3. Elektrotechnický zkušební ústav
4. Ústředí pro technické a ekonomické informace.

§ 7

Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky vydá k zajištění zásadních úkolů rozvoje vědy a techniky, stanovených vládou, závazné směrnice. Ve své práci se orientuje především na účinnou spolupráci se všemi orgány, řídicími rozvoj vědy a techniky.

§ 8

Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky může k provedení tohoto zákona a předpisů podle něho vydaných vydávat v oboru své působnosti obecné právní předpisy.

§ 9

Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky je oprávněna vyžadovat od orgánů řídicích rozvoj vědy a techniky potřebné podklady, zprávy a údaje a sledovat jejich činnost v oblasti vědy a techniky.

§ 10

Zrušuje se vládní nařízení č. 3/1959 Sb., o zřízení Státního výboru pro rozvoj techniky.

§ 11

Podrobné vymezení úkolů jednotlivých orgánů státní správy v souvislosti se zřízením Státní komise pro rozvoj a koordinaci vědy a techniky a se zrušením Státního výboru pro rozvoj techniky provede vláda.

§ 12

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Novotný v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

18

VYHLÁŠKA

ministra financí.

ze dne 23. února 1962,

kterou se stanoví výše státního příspěvku pro družstevní bytovou výstavbu zahajovanou v roce 1962

Ministr financí po projednání s krajskými národními výbory a zúčastněnými ústředními úřady a orgány stanoví podle § 18 odst. 1 zákona č. 27/1959 Sb., o družstevní bytové výstavbě:

Čl. I

[1] Průměrný státní příspěvek podle § 7 odst. 1 a 2 vyhlášky ministra financí č. 94/1959 Ú. l., o financování, úvěrování a kontrole družstevní a podnikové bytové výstavby, ve znění vyhlášek č. 47/1960 Sb. a č. 44/1961 Sb., na 1 byt v družstevní bytové výstavbě zahájené v roce 1962 se určuje částkou 17 580 Kčs.*]

[2] Státní příspěvek (odstavec 1) odstupňuje krajský národní výbor zpravidla takto:

kategorie bytu	výše příspěvku Kčs
garsoniéra	8 300
byt o jednom pokoji s kuchyní a příslušenstvím, popř. dvougarsoniéra	13 300
byt o jednom pokoji a pokojíku s kuchyní a příslušenstvím	15 350
byt o dvou pokojích s kuchyní a příslušenstvím	17 400
byt o dvou pokojích a pokojíku s kuchyní a příslušenstvím	19 700
byt o třech pokojích s kuchyní a příslušenstvím	22 000
byt s větším počtem pokojů	24 300

Pro účely tohoto odstupňování považuje se za byt o jednom pokoji a pokojíku s kuchyní a příslušenstvím dvoupokojový byt s obytnou plochou menší než 29 m² a s užitkovou plochou menší než 48 m²; za byt o dvou pokojích a pokojíku s kuchyní a příslušenstvím se považuje třípokojový byt s obytnou plochou menší než 45 m² a s užitkovou plochou menší než 63 m².

[3] Vyžadují-li to zájmy řízení bytové politiky v kraji, mohou krajské národní výbory odstupňovat podle velikosti obytné plochy nebo počtu obytných místností státní příspěvek i jinak, než je uvedeno v odstavci 2.

[4] Jestliže průměrná velikost družstevních bytů, jejichž výstavba se v kraji v roce 1962 zahajuje, překročí celostátní průměr stanovený pro bytovou výstavbu státním plánem, může být poskytnuta stavebním bytovým družstvům na státních příspěvcích i částka vyšší, než odpovídá průměru 17 580 Kčs na 1 byt (odstavec 1); úhrn poskytnutých státních příspěvků v kraji nesmí však překročit částku, která by na družstevní byty příslušela podle kategorií a sazeb uvedených v odstavci 2. Překročení průměrné výše státního příspěvku musí být uhrazeno v rámci rozpočtu kraje.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Náměstek ministra:

Dvořák v. r.

*] Tj. ve výši 30% průměrného nákladu na byt včetně projektu a pozemku, plánovaného ve státní výstavbě na rok 1962. Do tohoto průměrného nákladu na byt nejsou podle pokynů Státní plánovací komise č. 250 715/62-SM6 ze dne 21. února 1962 zahrnuty náklady na technická zařízení zásobující bytové objekty teplem a teplou vodou (blokové kotelny, výměňkové stanice, a to i když jsou vestavěny do bytového objektu, tepelné rozvody nad 1 m od lince budovy apod.); tato zařízení se mají zásadně účelně sdružovat ve větší, hospodárnější celky a budovat v rámci technické a občanské vybavenosti bytové výstavby z prostředků národních výborů.

Pokud se technická zařízení nezahrnuje do průměrného nákladu na byt budují — výjimečně — v objektech stavebních bytových družstev (podniků), platí o finančním krytí nákladů na ně národním výborem § 7 odst. 4, popř. § 13 (u podnikové bytové výstavby § 23) vyhlášky č. 94/1959 Ú. l. Náklady na pořízení malých domovních kotlen ústředního vytápění budovaných v objektu družstva (podniku) v rozptýlené bytové výstavbě — i když na přání družstva (podniku) příslušný národní výbor povolil zařízení ústředního topení místo topení etážového nebo lokálního — hradí však z vlastních prostředků družstvo (podnik).

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo školství a kultury vydalo

- a) výnosem ze dne 25. ledna 1962 čj. 5.222/62-II/5
směrnice pro rozmísťování mládeže a pro přijímání ke studiu na středních školách,
- b) výnosem ze dne 24. ledna 1962 čj. 4.675/62-III
směrnice pro přijímání ke studiu na vysokých školách.

Směrnice jsou uveřejněny spolu se zásadami pro rozmísťování mládeže a přijímání k dalšímu studiu, stanovenými usnesením vlády ze dne 17. ledna 1962 č. 42, s nimiž tvoří nedílný celek, ve Věstníku ministerstva školství a kultury sešit 4 ze dne 10. února 1962 a lze do nich nahlédnout u odborů školství a kultury krajských a okresních národních výborů.